

**МІЖНАРОДНИЙ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
«ЄВРОПЕЙСЬКА МЕДИЧНА ШКОЛА»**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Директор ІНІ «ЄМШ»
к. мед. н. с. доцент І.І.О. Літвінова
«» 2021р.

РОБОЧА ПРОГРАМА

Дисципліна: «ПРОПЕДЕВТИКА ПЕДІАТРІЇ»

**Підготовки: другого (магістерського) рівня
Галузь знань: 22 «Охорона здоров'я»
Спеціальність 222 «Медицина»**

КИЇВ 2021

РОЗРОБЛЕНО ТА ВНЕСЕНО:

Навчально-науковий інститут «Європейська медична школа», кафедра клінічних дисциплін з курсами внутрішніх хвороб, хірургії, педіатрії, акушерства та гінекології.

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

Кандидат мед.наук доцент кафедри клінічних дисциплін з курсами внутрішніх хвороб, хірургії, педіатрії, акушерства та гінекології - Загордонець Л.В

Кандидат мед.наук, доцент кафедри клінічних дисциплін з курсами внутрішніх хвороб, хірургії, педіатрії, акушерства та гінекології - Срібна В.Є

Викладач кафедри клінічних дисциплін з курсами внутрішніх хвороб, хірургії, педіатрії, акушерства та гінекології - Резніков Ю.П

Схвалено на засіданні кафедри клінічних дисциплін з курсами внутрішніх хвороб, хірургії, педіатрії, акушерства та гінекології.

Протокол № 4
Від « 7 » липень 2021 року

Завідувач кафедри

 Бабенков Г.Д.

Затверджено на засіданні Вченої ради ННІ «Європейська медична школа»
Протокол № 1 від « 26 » серпень 2021 року.

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
Кредитів – 6	Галузь знань: 22 «Охорона здоров'я»	Повний курс	
	Спеціальність 222 «Медицина»	Рік підготовки	
		III	
Загальна кількість годин – 180 годин	Кваліфікації освітньої «Магістр медицини»	Семестри	
		V-VI	
Змістових розділів - 14	Форма навчання: денна	Лекції	24 год
		Практичні	64 год
		СРС	92 год
	Тип дисципліни: обов'язкова		
		Вид контролю	Екзамен

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни «Пропедевтика педіатрії»

Програма складена у відповідності з наступними нормативними документами:

- освітньо-кваліфікаційними характеристиками (ОКХ) і освітньо-професійними програмами (ОПП) підготовки фахівців, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 29.04.15 за №266 напряму підготовки «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти»;
- методичними рекомендаціями щодо розроблення стандартів вищої освіти, затвердженими наказом МОН України від 01.06.2016 №600 «Про затвердження рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти» зі змінами та доповненнями, внесеними наказом МОН України від 21.12.2017 за №1648
- інструкцією про систему оцінювання навчальної діяльності студентів в умовах впровадження Європейської кредитно-трансферної системи організації навчального процесу, затвердженої МОЗ України 15.04.2014.

Предметом: вивчення навчальної дисципліни є закономірності фізичного та психомоторного розвитку дітей різного віку, анатоμο-фізіологічні особливості та семіотика ураження різних органів та систем дитячого організму, принципи раціонального вигодовування та харчування дітей різного віку.

Міждисциплінарні зв'язки: пропедевтика педіатрії як навчальна дисципліна ґрунтується на вивченні студентами медичної біології, медичної та біологічної фізики, медичної хімії, біологічної та біоорганічної хімії, морфологічних дисциплін, анатомії, гістології, фізіології й інтегрується з цими дисциплінами.

МЕТА І ЦІЛІ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета вивчення пропедевтики педіатрії це кінцеві цілі, які встановлюються на основі освітньо-професійної програми підготовки лікаря за фахом лікар-спеціаліст відповідно до вимог тих системних знань та умінь, котрими повинен оволодіти лікар-спеціаліст згідно освітньо-кваліфікаційних характеристик і освітньо-професійних програм підготовки фахівців, і є основою для побудови змісту навчальної дисципліни. Опис цілей сформульований через вміння у вигляді цільових завдань (дій). На підставі кінцевих цілей до

кожного розділу або змістового розділу сформульовані конкретні цілі у вигляді певних умінь (дій), цільових завдань, що забезпечують досягнення кінцевої мети вивчення дисципліни.

Кінцеві цілі дисципліни:

- Робити висновок про фізичний та психомоторний розвиток дітей різного віку;
- Проводити клінічне обстеження та інструментальне різних органів та систем у здорових і хворих дітей;
- Аналізувати вікові особливості функцій організму;
- Інтерпретувати стан систем організму дитини;
- Розраховувати та складати добовий раціон харчування для дітей раннього віку;
- Коректувати раціон харчування дітей старших одного року.

Згідно з вимогами стандарту дисципліна забезпечує набуття студентами

компетентностей та програмних результатів навчання:

Загальні компетентності(ЗК)	
ЗК-1	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
ЗК-2	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
ЗК-3	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях
ЗК-4	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності
ЗК-5	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації
ЗК-6	Здатність ухвалювати обґрунтовані рішення.
ЗК-7	Здатність працювати в команді.
ЗК-8	Навички міжособистісної взаємодії.
ЗК-11	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
ЗК-12	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.
ЗК-13	Здатність діяти соціально, відповідально та свідомо.
ЗК-15	Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).
Фахові компетентності(ФК)	
ФК-1	Навички опитування та клінічного обстеження пацієнта.
ФК-2	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.
ФК-3	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.
ФК-4	Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань
ФК-5	Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні захворювань.
ФК-6	Здатність до визначення принципів та характеру лікування захворювань
ФК-7	Здатність до діагностування невідкладних станів
ФК-8	Здатність до визначення тактики надання екстреної медичної допомоги.
ФК-11	Навички виконання медичних маніпуляцій.
ФК-17	Здатність до ведення медичної документації.

Програмні результати навчання(ПРН)	
ПРН-1	Збирати дані про скарги пацієнта, анамнез хвороби, анамнез життя.
ПРН-2	Оцінювати інформацію щодо діагнозу, застосовуючи стандартну процедуру на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень (за списком 4).
ПРН-3	Виділяти провідний клінічний симптом або синдром (за списком 1). Встановлювати найбільш вірогідний або синдромний діагноз захворювання (за списком 2). Призначати лабораторне та/або інструментальне обстеження хворого (за списком 4). Здійснювати диференціальну діагностику захворювань (за списком 2). Встановлювати попередній клінічний діагноз (за списком 2).
ПРН-4	Визначати необхідний режим праці та відпочинку при лікуванні захворювання (за списком 2).
ПРН-5	Визначати необхідне лікувальне харчування при лікуванні захворювання (за списком 2).
ПРН-6	Визначати принципи та характер лікування (консервативне, оперативне) захворювання (за списком 2).
ПРН-7	Встановлювати діагноз (за списком 3).
ПРН-8	Визначати тактику надання екстреної медичної допомоги на підставі діагнозу невідкладного стану (за списком 3).
ПРН-9	Надавати екстрену медичну допомогу на підставі діагнозу невідкладного стану (за списком 3).
ПРН-14	Визначати джерело та/або місце знаходження потрібної інформації залежно від її типу; отримувати необхідну інформацію з визначеного джерела; обробляти та проаналізувати отриману інформацію.
ПРН-16	Готувати річний звіт про особисту виробничу діяльність; вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення державною мовою.
ПРН-21	Формувати цілі та визначати структуру особистої діяльності. Вміти приймати обґрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи. Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
ПРН-22	Проводити оцінку новонародженої дитини за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН-23	Усвідомлювати та керуватися у своїй діяльності громадянськими правами, свободами та обов'язками, підвищувати загальноосвітній культурний рівень.
ПРН-24	Дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності.
ПРН-25	Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.
ПРН-26	Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5).

Видами навчальної діяльності студентів згідно з навчальним планом є: а) лекції, б) практичні заняття, в) самостійна робота студентів (СРС).

Лекції. Перевага віддається лекціям проблемним, оглядовим та концептуально-аналітичним. Лекція стає процесом під час якого у студентів формуються знання, забезпечуються мотиваційний компонент і загально-орієнтований етап оволодіння науковими знаннями. Посилюється роль лекцій в якісному управлінні самостійною роботою.

Практичні заняття за кредитно-модульною системою організації навчального процесу проводяться в режимі ротації модулів клінічних дисциплін. Тривалість одного практичного заняття - 2 годин.

За методикою організації вони є клінічними, спрямовані на контроль засвоєння теоретичного матеріалу й формування практичних навичок, а також уміння аналізувати й застосовувати одержані знання для вирішення практичних завдань; вони передбачають:

- збирання анамнезу
- огляд хворої дитини;
- планування обстеження хворої дитини;
- інтерпретацію даних лабораторних та інструментальних досліджень;
- проведення диференціальної діагностики найбільш поширених захворювань дитячого віку при типовому їх перебігу;
- визначення попереднього клінічного діагнозу;
- визначення терапевтичної тактики;
- призначення лікувального харчування;
- надання екстреної медичної допомоги;
- вирішення ситуаційних задач;
- відпрацювання практичних навичок біля ліжка хворої дитини;
- ведення медичної документації.

Засвоєння теми контролюється на практичних заняттях відповідно до конкретних цілей згідно з галузевими стандартами освіти: вміння продемонструвати методику обстеження хворої дитини, визначати етіологічні та патогенетичні фактори захворювань дитячого віку, класифікувати та аналізувати типову клінічну картину захворювання, скласти план обстеження та аналізувати дані лабораторних та інструментальних обстежень при типовому перебігу захворювання, демонструвати володіння принципами лікування, реабілітації та профілактики захворювань, надавати екстрену медичну допомогу при основних невідкладних станах, проводити диференційну діагностику та ставити попередній діагноз при типовому перебігу хвороб, здійснювати оцінку прогнозу захворювання, демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації.

Засобами контролю на практичному занятті є клінічні ситуаційні завдання, контроль виконання практичних навичок під час роботи із пацієнтом.

Самостійна робота студента – одна з організаційних форм навчання, що регламентується робочим навчальним планом і виконується студентом самостійно поза межами аудиторних занять.

Індивідуальне завдання – форма організації навчання з метою поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти отримують у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці, тобто індивідуальне навчально-дослідне завдання (складання алгоритму діагностики, тощо).

Підсумковий контроль засвоєння модулю здійснюється по його завершенні на підсумковому занятті. Формою підсумкового контролю знань є екзамен.

Оцінка успішності студента з дисципліни є рейтинговою і виставляється за багатобальною шкалою.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Змістовий Розділ 1.

Періоди дитячого віку.

Конкретні цілі:

- Знати місце пропедевтики педіатрії в системі загальної медицини.
- Знати принципи організації лікувально-профілактичної допомоги дітям.
- Знати правила санітарно-гігієнічного та протиепідемічного режимів у дитячих лікувально-профілактичних закладах.
- Тракувати критерії здоров'я дитини.
- Аналізувати основні статистичні показники діяльності лікувально-профілактичних закладів.
- Інтерпретувати історичні етапи розвитку педіатрії в Україні.
- Аналізувати особливості різних періодів дитячого віку.
- Збирати анамнез захворювання і життя
- Оцінювати особливості перебігу періодів дитячого віку у дітей
- Оцінювати загальний стан дитини
- Зробити висновок про стан новонародженої дитини
- Тракувати виявлені зміни у новонародженої дитини на основі знання анатомо - фізіологічних особливостей
- Оцінювати особливості перебігу періодів дитячого віку у дітей

Тема 1. Періоди дитячого віку, їх характеристика і особливості. Особливості методики обстеження хворої та здорової дитини. Схема педіатричної історії хвороби. Особливості збору анамнезу у дітей.

Тема 2. Новонароджена дитина. Первинний туалет та зрілість новонародженого. Ознаки недоношеності, класифікація недоношених. Оцінка загального стану та Шкала АПГАР. Фізіологічні, рубіжні та патологічні стани новонародженості. Особливості догляду за новонародженим.

Змістовий розділ 2.

Фізичний та психомоторний розвиток дітей.

Конкретні цілі:

- Вимірювати основні параметри тіла дитини (масу, зріст, окружності голови, грудей, стегна, гомілки, плеча).
- Вирахувати антропометричні індекси.
- Вирахувати належні показники фізичного розвитку за емпіричними формулами, сигмальними та центильними таблицями.
- Оцінювати фізичний розвиток на основі отриманих даних.
- Оцінювати основні критерії та показники психомоторного розвитку дітей різного віку.
- Пояснювати особливості психомоторного розвитку новонароджених дітей.

- Оцінювати психомоторний розвиток дитини 1-го року життя по місяцям.
- Оцінювати психомоторний розвиток дітей перед дошкільного, дошкільного, молодшого та старшого шкільного віку.
- Виявляти в анамнезі чинники, що впливають на зміни в психомоторному розвитку.

Тема 3. Оцінка фізичного розвитку дітей. Динаміка зросту, маси тіла, зміна окружності голови, грудей, пропорції та ін. Техніка антропометричних вимірювань і оцінка їх результатів. Семіотика порушень фізичного розвитку. Поняття про акселерацію розвитку дітей.

Тема 4. Психомоторний розвиток дітей різних вікових груп. Розвиток моторики, статички, сенсорних реакцій, мови, емоційної та соціальної поведінки у дітей раннього віку. Семіотика порушень психомоторного розвитку дітей

Змістовий розділ 3. Нервова система у дітей.

Конкретні цілі:

- Знати анатомо-фізіологічні особливості нервової системи у дітей різного віку
- Вміти вибрати з анамнезу дані, що відображають наявність дитини ураження центральної та периферійної нервової системи.
- Вміти досліджувати і оцінювати стан нервової системи у дітей різного віку.
- Інтерпретувати найбільш інформативні ознаки ураження нервової системи при об'єктивному і лабораторному дослідженні хворого.

Тема 5. Анатомо-фізіологічні особливості, методика клінічного неврологічного обстеження дітей. Методика клінічного неврологічного обстеження дітей. Дослідження чутливості, сухожилкових рефлексів та черепно мозкових нервів. Дослідження менінгеальних рефлексів та координації рухів (поза Ромберга, пальце-носова проба, п'ятково-колінна проба).

Тема 6. Семіотика основних захворювань нервової системи у дітей (гідроцефалія, менінгіт, енцефаліт, дитячий церебральний параліч та ін.). Особливості спинномозкової рідини у дітей та семіотика її змін при патології (при гнійних та серозних менінгітах, гідроцефалії та ін.)

Змістовий розділ 4.

Шкіра, підшкірна основа та кістково-м'язова система у дітей.

Конкретні цілі:

- Проводити об'єктивне дослідження шкіри, підшкірної основи з урахуванням особливостей методики обстеження у дітей.
- Збирати анамнез, проводити об'єктивне обстеження кістково-м'язової системи у дітей.
- Призначати комплекс додаткових методів обстеження для з'ясування стану кістково-м'язової системи у дітей.
- Інтерпретувати отримані дані дослідження з врахуванням анатомо-фізіологічних особливостей організму дитини.
- Проводити синдромальну діагностику дітей з патологією шкіри та кісткової системи.

Тема 7. Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження шкіри і підшкірної клітковини у дітей. Семіотика уражень шкіри і підшкірної клітковини. Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження кісткової і м'язової систем у дітей. Семіотика уражень кісткової і м'язової систем у дітей.

Змістовий розділ 5. Система дихання у дітей.

Конкретні цілі:

- Збирати анамнез у хворого з хворобою органів дихання.
- Проводити об'єктивне обстеження органів дихання з врахуванням вікових особливостей дитини

- Інтерпретувати отримані дані дослідження.
- Аналізувати основні синдроми ураження органів дихання
- Призначати комплекс лабораторно-інструментальних методів обстеження при захворюванні органів дихання.

Тема 8. Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження органів дихання у дітей (скарги, анамнез, огляд, пальпація, перкусія, аускультация). Семіотика уражень (кашель, задишка та ін.) і основних захворювань органів дихання у дітей. Семіотика захворювань органів дихання. Синдроми дихальних розладів і дихальної недостатності, основні клінічні прояви.

Змістовий розділ 6. Серцево-судинна система у дітей.

Конкретні цілі:

- Збирати анамнез у хворого з хворобою серцево-судинної системи.
- Проводити об'єктивне обстеження серцево-судинної системи з врахуванням вікових особливостей дитини
- Інтерпретувати отримані дані дослідження
- Аналізувати основні синдроми ураження серцево-судинної системи у дітей.
- Призначати комплекс лабораторно-інструментальних методів обстеження при захворюваннях серцево-судинної системи у дітей.

Тема 9. Анатомо-фізіологічні особливості серцево-судинної системи у дітей. Особливості кровообігу плода. Методика огляду, пальпації, перкусії та аускультация серцево-судинної системи у дітей. Семіотика змін (ціаноз, брадикардія, тахікардія та ін.). Семіотика природжених і набутих захворювань серця та судин у дітей. Електрокардіографія, фонокардіографія, ехокардіографія.

Змістовий розділ 7. Система крові та імунна система у дітей.

Конкретні цілі:

- Збирати анамнез і виявити дані, що вказують на зміни з боку імунної системи та системи крові у дитини.
- Проводити об'єктивне обстеження імунної системи та системи крові з урахуванням вікових особливостей.
- Вирізняти клінічні ознаки імунодефіцитних станів, анемії, виявляти провідні синдроми.
- Інтерпретувати результати лабораторно-інструментальних методів дослідження.

Тема 10. Особливості системи крові у дітей різних вікових груп. Методи клініко-лабораторного обстеження дітей з ураженням системи крові. Клініко-гематологічна семіотика основних синдромів (анемічний, гемолітичний, геморагічний та ін.) та захворювань системи крові у дітей.

Тема 11. Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження, семіотика захворювань імунної системи у дітей. Методи діагностики імунодефіцитів у дітей.

Змістовий розділ 8. Система травлення у дітей.

Конкретні цілі:

- Збирати анамнез у хворого з хворобою травної системи.
- Проводити об'єктивне дослідження органів травлення у дитини,
- Інтерпретувати отримані дані.
- Аналізувати основні синдроми ураження травної системи у дітей.
- Призначати лабораторно-інструментальні методи дослідження травної системи у дітей.

Тема 12. Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження травної системи у

дітей. Основні захворювання органів травлення у дітей раннього віку (пілороспазм, пілоростеноз, диспептичний синдром, синдром мальабсорбції та ін.). Семиотика та діагностика захворювань органів травлення у дітей старшого віку (гастрит, виразкова хвороба, холецистит, дискінезія жовчних шляхів та ін.). Основні синдроми (абдомінальний, гепатобіліарний, інтестинальний, больовий синдром, синдром жовтяниці, холестазу та ін.).

Змістовий розділ 9.

Сечова система у дітей.

Конкретні цілі:

- Проводити суб'єктивне та об'єктивне обстеження хворої дитини і інтерпретувати стан органів сечовиділення
- Призначати необхідний комплекс діагностичних заходів хворого з патологією системи виділення.
- Інтерпретувати виявлені зміни в результаті обстеження дитини.

Тема 13. Анатомо-фізіологічні особливості органів сечової системи у дітей. Методика обстеження сечової системи у дітей. Семіотика мікроскопічних змін сечового осаду (протеїн-, еритроцит-, лейкоцит- і циліндрурія та ін.). Синдром гострої і хронічної ниркової недостатності.

Змістовий розділ 10.

Ендокринна система у дітей.

Конкретні цілі:

- Проводити суб'єктивне та об'єктивне обстеження органів ендокринної системи з урахуванням особливостей методики у дітей.
- Призначати необхідний комплекс діагностичних заходів у хворого з патологією ендокринної системи для уточнення патологічних змін.
- Інтерпретувати виявлені зміни в результаті обстеження дитини на основі знання анатомо-фізіологічних особливостей.
- Формувати комплексний синдромальний діагноз.

Тема 14. Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження щитовидної та паращитовидної залоз, епіфіза, гіпофіза та надниркових залоз у дітей. Семіотика захворювань. Методика обстеження підшлункової залози у дітей. Семіотика захворювань та синдромів. Коми.

Змістовий розділ 11.

Курація хворої дитини.

Конкретні цілі:

- Проводити суб'єктивне та об'єктивне обстеження дитини.
- Вирізняти клінічні синдроми
- Встановлювати синдромальний діагноз.
- Інтерпретувати результати лабораторно-інструментальних методів дослідження.

Тема 15. Курація хворої дитини. Написання історії хвороби хворої дитини.

Тема 16. Захист історії хвороби.

Змістовий розділ 12.

Природне вигодовування немовлят.

Конкретні цілі:

- Збирати анамнез вигодовування дитини грудного віку та оцінювати його.
- Розрахувати добовий об'єм їжі дитині, залежно від віку.
- Розрахувати необхідну кількість їжі на одне годування, залежно від віку немовляти.
- Складати одноденне меню для дитини грудного віку, що знаходиться на природному вигодовуванні.
- Оцінювати добовий раціон харчування дитини та провести його корекцію (при потребі).

Тема 17. Природне вигодовування немовлят. Лактація, складові частини материнського молока, його переваги. Необхідність дітей в харчових інгредієнтах (білках, жирах, вуглеводах). Методи розрахунку добового об'єму їжі та режиму харчування.

Тема 18. Підгодовування (прикорм) і корекція харчування при природному вигодовуванні. Добова потреба дитини в харчових інгредієнтах та енергії. Техніка і правила вигодовування. Складання “листка харчування” для дітей першого року життя. Правила грудного вигодовування недоношених дітей.

Змістовий розділ 13.

Штучне вигодовування немовлят.

Конкретні цілі:

- Пояснювати визначення штучного вигодовування немовлят, класифікацію молочних сумішей.
- Збирати анамнез вигодовування дитини грудного віку та оцінювати його. Розрахувати добовий об'єм їжі дитині, що знаходиться на штучному вигодовуванні залежно від віку.
- Складати одноденне меню для дитини грудного віку, що знаходиться на штучному вигодовуванні.
- Організувати правильне штучне вигодовування, дати оцінку його ефективності.
- Проводити корекцію харчування дитині, що знаходиться на штучному вигодовуванні.

Тема 19. Штучне вигодовування немовлят. Класифікація та характеристика молочних сумішей для штучного вигодовування немовлят. Потреба дитини в білках, жирах вуглеводах і калоріях при змішаному вигодовуванні. Прикорм і корекція харчування. Техніка штучного вигодовування. Складання “листка харчування”. Прикорм і корекція харчування при штучному вигодовуванні. Добова потреба дитини в білках, жирах, вуглеводах та калоріях при штучному вигодовуванні

Змістовий розділ 14.

Змішане вигодовування немовлят.

Конкретні цілі:

- Пояснювати визначення змішаного вигодовування немовлят,
- Збирати анамнез вигодовування дитини грудного віку та оцінити його, попередити прогресування гіпогалакції у матері.
- Розраховувати добовий об'єм їжі та необхідну кількість їжі на одне годування дитині, що знаходиться на змішаному вигодовуванні залежно від віку.
- Складати одноденне меню для дитини грудного віку, що знаходиться на змішаному вигодовуванні.
- Організувати правильне змішане вигодовування, інтерпретувати його ефективності.
- Коректувати харчування дитині, що знаходиться на змішаному вигодовуванні.

Тема 20. Змішане вигодовування. Техніка і правила догодовування. Необхідність дитини в білках, жирах вуглеводах і калоріях при змішаному вигодовуванні. Молочні суміші, які застосовуються для догодовування. Схеми змішаного вигодовування дітей першого року життя. Прикорм і корекція харчування. Добова потреба дитини в білках, жирах, вуг. та калоріях при змішаному вигодовуванні. Складання “листка харчування” для дітей першого року життя при різних типах вигодовування (природне, штучне, змішане). Організація та принципи раціонального харчування здорових дітей, старших одного року. Лікувальне харчування. Алгоритм практичних навичок. Перевірка практичних навичок.

ОРІЄНТОВНА СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ:

	Тема	Лекції	Практичні заняття	СРС	Індивідуальна робота
Змістовий розділ 1. Періоди дитячого віку.					

1	Періоди дитячого віку, їх характеристика і особливості. Особливості методики обстеження хворої та здорової дитини. Схема педіатричної історії хвороби. Особливості збору анамнезу у дітей.	2	2	2	Підготовка презентації цікавих клінічних випадків; участь у роботі студентського наукового гуртка та виступи на наукових форумах; участь у студентській олімпіаді з навчальної дисципліни; написання тез, статей; Підбір відео- та аудіо-матеріалів із розділів навчальної дисципліни.	
2	Новонароджена дитина. Первинний туалет та зрілість новонародженого. Ознаки недоношеності, класифікація недоношених. Оцінка загального стану та Шкала АПГАР. Фізіологічні, рубіжні та патологічні стани новонародженості.	1	2	2		
3	Особливості догляду за новонародженим. Оцінка фізичного розвитку новонароджених. Динаміка розвитку	1	2	4		
Змістовий розділ 2. Фізичний та психомоторний розвиток дітей.						
4	Оцінка фізичного розвитку дітей. Динаміка зросту, маси тіла, зміна окружності голови, грудей, пропорції та ін. Техніка антропометричних вимірювань і оцінка їх результатів. Семіотика порушень фізичного розвитку. Поняття про акселерацію розвитку дітей.	0.5	2	2		
5	Психомоторний розвиток дітей різних вікових груп. Розвиток моторики, статички, сенсорних реакцій, мови, емоційної та соціальної поведінки у дітей раннього віку. Семіотика порушень психомоторного розвитку дітей	0.5	2	2		
Змістовий розділ 3. Нервова система у дітей.						
6	Анатомо-фізіологічні особливості, методика клінічного неврологічного обстеження дітей. Методика клінічного неврологічного обстеження дітей. Дослідження чутливості, сухожилкових рефлексів та черепно мозкових нервів. Дослідження менінгеальних рефлексів та координації рухів (поза Ромберга, пальце-носова проба, п'ятково-колінна проба).	1	2	4		
7	Семіотика основних захворювань нервової системи у дітей (гідроцефалія, менінгіт, енцефаліт, дитячий церебральний параліч та ін.). Особливості спинномозкової рідини у дітей та семіотика її змін при патології (при гнійних та серозних менінгітах, гідроцефалії та ін.)	1	2	4		
Змістовий розділ 4. Шкіра, підшкірна основа та кістково-м'язова система у дітей.						
8	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження шкіри і підшкірної клітковини у дітей. Семіотика уражень шкіри і підшкірної клітковини.	1	2	4		

9	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження кісткової і м'язової систем у дітей. Семіотика уражень кісткової і м'язової систем у дітей.	1	2	2
Змістовий розділ 5. Система дихання у дітей.				
10	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження органів дихання у дітей (скарги, анамнез, огляд, пальпація, перкусія, аускультация). Семіотика уражень (кашель, задишка та ін.) і основних захворювань органів дихання у дітей	1	2	2
11	Семіотика захворювань органів дихання. Синдроми дихальних розладів і дихальної недостатності, основні клінічні прояви.	1	2	2
Змістовий розділ 6. Серцево-судинна система у дітей.				
12	Анатомо-фізіологічні особливості серцево-судинної системи у дітей. Особливості кровообігу плода. Методика огляду, пальпації, перкусії та аускультацияї серцево-судинної системи у дітей. Семіотика змін (ціаноз, брадикардія, тахікардія та ін.).	1	2	2
13	Семіотика природжених і набутих захворювань серця та судин у дітей. Електрокардіографія, фонокардіографія, ехокардіографія	1	2	2
Змістовий розділ 7. Система крові та імунна система у дітей.				
14	Особливості системи крові у дітей різних вікових груп. Методи клініко-лабораторного обстеження дітей з ураженням системи крові. Клініко-гематологічна семіотика основних синдромів (анемічний, гемолітичний, геморагічний та ін.) та захворювань системи крові у дітей.	1	2	2
15	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження, семіотика захворювань імунної системи у дітей. Методи діагностики імунодефіцитів у дітей.	1	2	2
Змістовий розділ 8. Система травлення у дітей				
16	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження травної системи у дітей. Основні захворювання органів травлення у дітей раннього віку (пілороспазм, пілоростеноз, диспептичний синдром, синдром мальабсорбції та ін.)	1	2	2
17	Семіотика та діагностика захворювань органів травлення у дітей старшого віку (гастрит, виразкова хвороба, холецистит, дискінезія жовчних шляхів та ін.). Основні синдроми (абдомінальний, гепатобіліарний, інтестинальний, больовий синдром, синдром жовтяниці, холестазу та ін.).	1	2	2

Змістовий розділ 9. Сечова система у дітей.				
18	Анатомо-фізіологічні особливості органів сечової системи у дітей. Методика обстеження сечової системи у дітей. Семіотика мікроскопічних змін сечового осаду (протеїн-, еритроцит-, лейкоцит- і циліндрурія та ін.). Синдром гострої і хронічної ниркової недостатності	2	2	2
Змістовий розділ 10. Ендокринна система у дітей.				
19	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження щитовидної та паращитовидної залоз, епіфіза, гіпофіза та надниркових залоз у дітей. Семіотика захворювань. Методика обстеження підшлункової залози у дітей. Семіотика захворювань та синдромів. Коми.	2	2	2
Змістовий розділ 11. Курація хворої дитини.				
20	Курація хворої дитини. Написання історії хвороби хворої дитини.	-	4	14
21	Захист історії хвороби.	-	2	-
Змістовий розділ 12. Природне вигодовування немовлят.				
22	Природне вигодовування немовлят. Лактація, складові частини материнського молока, його переваги. Необхідність дітей в харчових інгредієнтах (білках, жирах, вуглеводах). Методи розрахунку добового об'єму їжі та режиму харчування	0.5	2	2
23	Підгодовування (прикорм) і корекція харчування при природному вигодовуванні. Добова потреба дитини в харчових інгредієнтах та енергії Техніка і правила вигодовування. Складання "листка харчування" для дітей першого року життя. Правила грудного вигодовування недоношених дітей.	0.5	2	2
Змістовий розділ 13. Штучне вигодовування немовлят.				
24	Штучне вигодовування немовлят. Класифікація та характеристика молочних сумішей для штучного вигодовування немовлят. Потреба дитини в білках, жирах вуглеводах і калоріях при змішаному вигодовуванні. Прикорм і корекція харчування	0.5	2	2
25	Техніка штучного вигодовування. Складання "листка харчування". Прикорм і корекція харчування при штучному вигодовуванні. Добова потреба дитини в білках, жирах, вуглеводах та калоріях при штучному вигодовуванні		2	2
Змістовий розділ 14. Змішане вигодовування немовлят.				

26	Змішане вигодовування. Техніка і правила догодовування. Необхідність дитини в білках, жирах вуглеводах і калоріях при змішаному вигодовуванні. Молочні суміші, які застосовуються для догодовування. Схеми змішаного вигодовування дітей першого року життя. Прикорм і корекція харчування. Добова потреба дитини в білках, жирах, вуг. та калоріях при змішаному вигодовуванні. Складання “листка харчування” для дітей першого року життя при різних типах вигодовування (природне, штучне, змішане).	0.5	3	2	
27	Організація та принципи раціонального харчування здорових дітей, старших одного року. Лікувальне харчування. Алгоритм практичних навичок Перевірка практичних навичок		3	16	
28	Підсумковий контроль	-	4		
	Всього	24	64	92	
	Кредитів ECTS – 6 ; загальних годин - 180				

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ЛЕКЦІЙ

№	Тема	Кількість годин
1	Педіатрія - наука про здорову і хвору дитину, її місце в системі загальної медицини. Основні історичні етапи розвитку педіатрії в Україні. Принципи організації і методи лікувально-профілактичної допомоги дітям в Україні. Періоди дитячого віку.	2
2	Новонароджена дитина. Фізіологічні і перехідні стани в періоді новонародженості. Безумовні рефлексі. Первинний туалет. Ознаки недоношеності. Фізичний та психомоторний розвиток дітей різних вікових груп. Принципи і методи оцінки. Семіотика порушень.	2
3	Природне вигодовування немовлят. Переваги природного вигодовування немовлят. Значення годування груддю для здоров'я дитини і матері. Кількісний і якісний склад материнського молока. Підгодовування (прикорм) і корекція харчування. Поняття про «вільне вигодовування», його форми і переваги. Штучне вигодовування. Класифікація молочних сумішей. Змішане вигодовування. Техніка догодовування і критерії оцінки її ефективності. Прикорм і корекція харчування при штучному та змішаному вигодовуванні	2
4	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження нервової системи у дітей. Семіотика захворювань нервової системи у дітей	2
5	Морфологічні і функціональні особливості шкіри та її похідних у дітей. Особливості будови підшкірної клітковини. Загальна семіотика основних її змін.	2
6	Анатомо-фізіологічні особливості кістково-м'язової системи у дітей. Семіотика уражень.	2
7	Анатомо-фізіологічні особливості та особливості ембріогенезу органів дихання. Семіотика уражень і основних захворювань органів дихання у дітей.	2
8	Ембріогенез серцево-судинної системи і вроджені аномалії серця та судин. Анатомофізіологічні особливості серця і судин у дитячому віці. Семіотика природжених і набутих захворювань серця і судин у дітей.	2
9	Анатомо-фізіологічні особливості системи крові у дітей різних вікових груп. Клініко- гематологічна семіотика основних синдромів (анемічний, гемолітичний, геморагічний та ін.) та захворювань системи крові у дітей. Імунна система та особливості її функціонування у дітей. Поняття про імунodefіцити, класифікація та семіотика.	2
10	Вікові анатомо-фізіологічні особливості системи травлення у дітей. Семіотика уражень органів травлення.	2
11	Анатомо-фізіологічні особливості органів сечової системи у дитячому віці. Семіотика найбільш поширених захворювань. Семіотика мікроскопічних змін сечового осаду (протеїн-, еритроцит-, лейкоцит-, циліндрурія та ін.).	2
12	Анатомо-фізіологічні особливості ендокринної системи у дітей. Семіотика синдромів гіпер- і гіпофункції окремих ендокринних залоз та захворювань ендокринної системи у дітей.	2
	Всього	24

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН СЕМІНАРСКИХ ЗАНЯТЬ

Згідно з навчальним планом семінарських занять не передбачається.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№	Тема	Кількість годин
---	------	-----------------

1	Періоди дитячого віку, їх характеристика і особливості. Особливості методики обстеження хворої та здорової дитини. Схема педіатричної історії хвороби. Особливості збору анамнезу у дітей.	2
2	Новонароджена дитина. Первинний туалет та зрілість новонародженого. Ознаки недоношеності, класифікація недоношених. Оцінка загального стану та Шкала АПГАР. Фізіологічні, рубіжні та патологічні стани новонародженості. Особливості догляду за новонародженим.	2
3	Особливості догляду за новонародженим. Оцінка фізичного розвитку дітей. Динаміка зросту, маси тіла, зміна окружності голови, грудей, пропорції та ін. Техніка антропометричних вимірювань і оцінка їх результатів.	2
4	Оцінка фізичного розвитку дітей. Динаміка зросту, маси тіла, зміна окружності голови, грудей, пропорції та ін. Техніка антропометричних вимірювань і оцінка їх результатів. Семіотика порушень фізичного розвитку. Поняття про акселерацію розвитку дітей.	2
5	Психомоторний розвиток дітей різних вікових груп. Розвиток моторики, статички, сенсорних реакцій, мови, емоційної та соціальної поведінки у дітей раннього віку. Семіотика порушень психомоторного розвитку дітей	2
6	Анатомо-фізіологічні особливості, методика клінічного неврологічного обстеження дітей. Методика клінічного неврологічного обстеження дітей. Дослідження чутливості, сухожилкових рефлексів та черепно мозкових нервів. Дослідження менінгеальних рефлексів та координації рухів (поза Ромберга, пальце-носова проба, п'яtkово-колінна проба).	2
7	Семіотика основних захворювань нервової системи у дітей (гідроцефалія, менінгіт, енцефаліт, дитячий церебральний параліч та ін.). Особливості спинномозкової рідини у дітей та семіотика її змін при патології (при гнійних та серозних менінгітах, гідроцефалії та ін.)	2
8	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження шкіри і підшкірної клітковини у дітей. Семіотика уражень шкіри і підшкірної клітковини.	2
9	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження кісткової і м'язової систем у дітей. Семіотика уражень кісткової і м'язової систем у дітей.	2
10	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження органів дихання у дітей (скарги, анамнез, огляд, пальпація, перкусія, аускультация). Семіотика уражень (кашель, задишка та ін.) і основних захворювань органів дихання у дітей .	2
11	Семіотика захворювань органів дихання. Синдроми дихальних розладів і дихальної недостатності, основні клінічні прояви.	2
12	Анатомо-фізіологічні особливості серцево- судинної системи у дітей. Особливості кровообігу плода. Методика огляду, пальпації, перкусії та аускультации серцево-судинної системи у дітей. Семіотика змін (ціаноз, брадикардія, тахікардія та ін.).	2
13	Семіотика природжених і набутих захворювань серця та судин у дітей. Електрокардіографія, фонокардіографія, ехокардіографія.	2
14	Особливості системи крові у дітей різних вікових груп. Методи клініко-лабораторного обстеження дітей з ураженням системи крові. Клініко-гематологічна семіотика основних синдромів (анемічний, гемолітичний, геморагічний та ін.) та захворювань системи крові у дітей.	2
15	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження, семіотика захворювань імунної системи у дітей. Методи діагностики імунodefіцитів у дітей.	2

16	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження травної системи у дітей. Основні захворювання органів травлення у дітей раннього віку (пілороспазм, пілоростеноз, диспептичний синдром, синдром мальабсорбції та ін.)	2
17	Семіотика та діагностика захворювань органів травлення у дітей старшого віку (гастрит, виразкова хвороба, холецистит, дискінезія жовчних шляхів та ін.). Основні синдроми (абдомінальний, гепатобіліарний, інтестинальний, больовий синдром, синдром жовтяниці, холстазу та ін.).	2
18	Анатомо-фізіологічні особливості органів сечової системи у дітей. Методика обстеження сечової системи у дітей. Семіотика мікроскопічних змін сечового осаду (протеїн-, еритроцит-, лейкоцит- і циліндрурія та ін.). Синдром гострої і хронічної ниркової недостатності	2
19	Анатомо-фізіологічні особливості, методика обстеження щитовидної та парашитовидної залоз, епіфіза, гіпофіза та надниркових залоз у дітей. Семіотика захворювань. Методика обстеження підшлункової залози у дітей. Семіотика захворювань та синдромів. Коми.	2
20	Курація хворої дитини. Написання історії хвороби хворої дитини.	2
21	Захист історії хвороби.	2
22	Природне вигодовування немовлят. Лактація, складові частини материнського молока, його переваги. Необхідність дітей в харчових інгредієнтах (білках, жирах, вуглеводах). Методи розрахунку добового об'єму їжі та режиму харчування	2
23	Підгодовування (прикорм) і корекція харчування при природному вигодовуванні. Добова потреба дитини в харчових інгредієнтах та енергії. Техніка і правила вигодовування. Складання "листка харчування" для дітей першого року життя. Правила грудного вигодовування недоношених дітей.	2
24	Штучне вигодовування немовлят. Класифікація та характеристика молочних сумішей для штучного вигодовування немовлят. Потреба дитини в білках, жирах вуглеводах і калоріях при змішаному вигодовуванні. Прикорм і корекція харчування.	2
25	Техніка штучного вигодовування. Складання "листка харчування". Прикорм і корекція харчування при штучному вигодовуванні. Добова потреба дитини в білках, жирах, вуглеводах та калоріях при штучному вигодовуванні	2
26	Змішане вигодовування. Техніка і правила догодовування. Необхідність дитини в білках, жирах вуглеводах і калоріях при змішаному вигодовуванні. Молочні суміші, які застосовуються для догодовування. Схеми змішаного вигодовування дітей першого року життя. Прикорм і корекція харчування. Добова потреба дитини в білках, жирах, вуг. та калоріях при змішаному вигодовуванні. Складання "листка харчування" для дітей першого року життя при різних типах вигодовування (природне, штучне, змішане).	3
27	Організація та принципи раціонального харчування здорових дітей, старших одного року. Лікувальне харчування. Алгоритм практичних навичок. Перевірка практичних навичок.	3
28	Підсумковий контроль	4
	Всього	62

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

Згідно з навчальним планом лабораторні роботи не передбачаються.

ВИДИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

№	Види СРС	Кількість годин	Види контролю
---	----------	-----------------	---------------

1	Предмет і місце педіатрії, основні етапи розвитку.	4	Іспит
2	Організація лікувально-профілактичної допомоги дітям в Україні.	4	Іспит
3	Режим дня для дітей різного віку.	4	Іспит
4	Енергетичний обмін у дітей.	4	Поточний контроль, іспит
5	Білковий обмін у дітей.	4	Поточний контроль, іспит
6	Вуглеводний обмін у дітей.	4	Поточний контроль, іспит
7	Ліпідний обмін у дітей.	4	Поточний контроль, іспит
8	Водно-електролітний та кислотно-лужний обмін у дітей.	4	Поточний контроль, іспит
9	Вітаміни, їх значення для розвитку дитини.	4	Поточний контроль, іспит
10	Інструментальні методи дослідження дихальної системи	4	Поточний контроль, іспит
11	Інструментальні методи дослідження травної системи	4	Поточний контроль, іспит
12	Інструментальні методи дослідження видільної системи	4	Поточний контроль, іспит
13	Інструментальні методи дослідження ендокринної системи	4	Поточний контроль, іспит
14	Написання історії розвитку	16	Іспит
15	Особливості вигодовування недоношених новонароджених. Поняття про "вільне вигодовування", його форми і показання до призначення.	4	Поточний контроль, іспит
16	Лікувальне харчування	4	Іспит
17	Підготовка до практичних занять - теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок	16	Поточний контроль, іспит
	Всього	92	

МЕТОДИ ТА ФОРМИ КОНТРОЛЮ

Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти

Максимальна кількість балів за дисципліну складає 200 балів. Співвідношення між результатами оцінювання поточної навчальної діяльності і підсумкового контролю знань – 60 % та 40 %.

Поточний контроль є обов'язковим. Під час оцінювання засвоєння кожної теми з усіх дисциплін навчального плану за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за 4-бальною (традиційною шкалою) з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання з дисципліни. Враховуються всі види робіт, передбачені навчальною програмою. Студент має отримати оцінку з кожної теми. Викладач проводить опитування кожного студента у групі на кожному занятті і виставити оцінку в журналі обліку відвідувань та успішності студентів за традиційною шкалою («5», «4», «3», «2»).

Перший семестр закінчується заліком. Залік студент отримує на останньому занятті з дисципліни за результатами поточного оцінювання. Цей вид підсумкового контролю не передбачає ніяких додаткових письмових робіт чи тестування на останньому занятті (підраховується середньо-арифметичне з оцінок за кожне заняття).

До заліку допускаються лише ті студенти, які не мають академічної заборгованості і їх середній бал за поточну навчальну діяльність із навчальної дисципліни становить не менше 3,00.

Результат навчання оцінюється за двобальною шкалою (зараховано/не зараховано) та багатобальною шкалою. Максимальна кількість балів, яку може отримати здобувач освіти з дисципліни – 200. Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати здобувач освіти – 120. Середня оцінка за поточну діяльність конвертується у бали за 200-бальною шкалою, відповідно до таблиці перерахунку (табл. 1 та табл.2).

Таблиця 1.

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу (для дисциплін, що завершуються заліком)

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	200	4.47	179	3.94	158	3.42	137
4.97	199	4.44	178	3.92	157	3.39	136
4.94	198	4.42	177	3.89	156	3.37	135
4.92	197	4.39	176	3.87	155	3.34	134
4.89	196	4.37	175	3.84	154	3.32	133
4.87	195	4.34	174	3.82	153	3.29	132
4.84	194	4.32	173	3.79	152	3.27	131
4.82	193	4.29	172	3.77	151	3.24	130
4.79	192	4.27	171	3.74	150	3.22	129
4.77	191	4.24	170	3.72	149	3.19	128
4.74	190	4.22	169	3.69	148	3.17	127
4.72	189	4.19	168	3.67	147	3.14	126
4.69	188	4.17	167	3.64	146	3.12	125
4.67	187	4.14	166	3.62	145	3.09	124
4.64	186	4.12	165	3.59	144	3.07	123
4.62	185	4.09	164	3.57	143	3.04	122
4.59	184	4.07	163	3.54	142	3.02	121
4.57	183	4.04	162	3.52	141	3	120
4.54	182	4.02	161	3.49	140	< 3	70-119 (повторне перескладання)
4.52	181	4.00	160	3.47	139		
4.49	180	3.97	159	3.44	138		

Таблиця 2

Шкала переведення балів у національну систему

За національною системою	За 200-бальною шкалою
зараховано	від 120 до 200 балів
не зараховано	менше 119 балів

Із виділених 120 балів за поточну навчальну діяльність на оцінювання індивідуальної самостійної роботи здобувачів освіти, згідно з робочою навчальною програмою, виділяється додатково від 4 до 12 балів. Заохочувальні бали додаються до підсумкової оцінки з дисципліни в кінці її вивчення.

Другий семестр закінчується підсумковим контролем у вигляді екзамену.

До іспиту допускаються лише ті студенти, які не мають академічної заборгованості (відпрацьовані всі пропущені заняття) і їх середній бал за поточну навчальну діяльність із навчальної дисципліни становить не менше оцінки «3».

Бали за іспит вираховуються шляхом додавання двох показників: середня арифметична оцінка (додаються всі оцінки за кожне заняття і ділимо на кількість занять та переводимо в бальну шкалу у відповідності до табл. 3.

2) оцінка за екзаменаційну роботу (максимальна кількість балів – 80, мінімальна – 48) (табл.4)

Таблиця 3.

Перерахунок середньої оцінки за поточну успішність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються екзаменом

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	120	4.29	103	3.58	86
4.96	119	4.25	102	3.54	85
4.92	118	4.21	101	3.50	84
4.87	117	4.17	100	3.46	83
4.83	116	4.12	99	3.42	82
4.79	115	4.08	98	3.37	81
4.75	114	4.04	97	3.33	80
4.71	113	4.00	96	3.29	79
4.67	112	3.96	95	3.25	78
4.62	111	3.92	94	3.21	77
4.58	110	3.87	93	3.17	76
4.54	109	3.83	92	3.12	75
4.50	108	3.79	91	3.08	74
4.46	107	3.75	90	3.04	73
4.42	106	3.71	89	3	72
4.37	105	3.67	88	Менше 3	Недостатньо
4.33	104	3.62	87		

1)

Таблиця 3.

Перерахунок середньої оцінки за поточну успішність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються екзаменом

Екзамен оцінюється за традиційною 4-х бальною шкалою, яка конвертується у 80 бальну шкалу у відповідності до таблиці 4.

Оцінка з дисципліни визначається як сума балів за поточну навчальну діяльність (не менше 72), балів за індивідуальну роботу студента (не більше 12), та балів за іспит (не менше 48), при цьому загальний бал не може бути більше ніж 200. Заходи по перескладанню підсумкового семестрового контролю з метою підвищення позитивної оцінки не передбачені. Індивідуальна робота студента оцінюється лише за умов успішного її виконання на практичному занятті або іспиті.

Самостійна робота студентів, яка передбачена темою заняття поряд із аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу, перевіряється при контролі засвоєння відповідного розділу та при складанні іспиту.

Таблиця 4.

Відповідність результату успішності в балах до системи традиційного оцінювання

Підсумковий модульний контроль	Оцінка з дисципліни	4 – бальна шкала
80.0	180 – 200	5 (відмінно)
64.0	150 – 179.9	4 (добре)
48.0	120 – 149	3 (задовільно)
0	0-119	2 (незадовільно)

Під час проведення контрольних заходів в Університеті використовуються такі шкали оцінювання: 200 бальна шкала; традиційна 4-х бальна шкала; рейтингова шкала ECTS.

Результати конвертуються з однієї шкали в іншу відповідно до таблиць 5-6.

Таблиця 5.

	За національною шкалою	Визначення
--	------------------------	------------

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	4-х бальна шкала	Залік	
180 – 200	A	5 (відмінно)	зараховано	Відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок.
160 - 179	B	4 (добре)		Вище середнього рівня з кількома помилками.
150 – 159	C			В загальному правильна робота з певною кількістю помилок.
130 – 149	D	3 (задовільно)		Непогано, але зі значною кількістю недоліків.
120 – 129	E			Виконання задовольняє мінімальні критерії.
50 – 119	F _x	2 (незадовільно)	не зараховано	Можливе повторне складання.
0 – 49	F			Необхідний повторний курс з навчальної дисципліни.

Бали з дисциплін незалежно конвертуються як у шкалу ECTS, так і у чотирибальну шкалу.

Бали шкали ECTS у чотирибальну шкалу не конвертуються і навпаки.

Ранжування з присвоєнням оцінок «А», «В», «С», «D», «Е» проводиться директором для здобувачів освіти даного курсу, які навчаються за однією спеціальністю і успішно завершили вивчення дисципліни.

Таблиця 6.

Оцінка ECTS	Статистичний показник
«А»	Найкращі 10 % студентів
«В»	Наступні 25 % студентів
«С»	Наступні 30 % студентів
«D»	Наступні 25 % студентів
«Е»	Останні 10 % студентів

Здобувачі освіти, які одержали оцінки «FX» та «F» («2») не вносяться до списку здобувачів освіти, що ранжуються, навіть після перескладання підсумкового контролю. Такі здобувачі освіти після перескладання автоматично отримують бал «Е».

Оцінка «FX» виставляється здобувачам освіти, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але яким не зарахований підсумковий контроль. Ця категорія здобувачів освіти має право на перескладання підсумкового контролю за затвердженим графіком. Повторне складання підсумкового контролю дозволяється не більше двох разів.

Оцінка «F» виставляється здобувачам освіти, які відвідали усі аудиторні заняття з модуля, але не набрали мінімальної кількості балів за поточну навчальну діяльність і не допущені до підсумкового контролю. Ця категорія здобувачів освіти має право на повторне вивчення дисципліни.

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КАФЕДРИ

Викладання навчальної дисципліни **на лекціях** забезпечується методичними розробками кожної лекції, текстами лекцій, наочними засобами навчання для кожної лекції (презентації, навчальні фільми), інформаційним ресурсом кафедри.

Викладання навчальної дисципліни **на практичних заняттях** забезпечується методичними розробками кожного практичного заняття, наочними засобами навчання для

кожного заняття (презентації, навчальні фільми), наборами діагностично-лікувальних інструментів, інформаційним ресурсом кафедр, тематикою самостійних і індивідуальних завдань для кожного завдання, алгоритмами виконання практичних навичок і структурованими алгоритмами контролю вмінь, тестовими завданнями типу «Крок-2» до кожного заняття.

Самостійна і індивідуальна робота при вивченні навчальної дисципліни забезпечується методичними розробками з самостійної роботи студентів, наочними засобами навчання (презентації, навчальні фільми), інформаційним ресурсом кафедр, тематикою самостійних і індивідуальних завдань для кожного завдання, алгоритмами виконання практичних вмінь, алгоритмами само- і взаємоконтролю знань і вмінь, тестовими завданнями типу «Крок-2» до кожного заняття.

Проведення **підсумкового модульного контролю** забезпечується методичними розробками лекцій і практичних занять, інформаційним ресурсом кафедр, тестовими завданнями типу «Крок-2» для допуску студентів до диференційованого заліку, стандартизованими контрольними питаннями, структурованими алгоритмами контролю практичних вмінь.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

Основна:

1. Пропедевтична педіатрія. Підручник для студентів вищих навч. закл./Під редакцією акад. НАМН України, проф. В.Г. Майданника.- Вінниця: Нова книга, 2012.-880 с.
2. Капітан Т.В. Пропедевтика дитячих хвороб з доглядом за дітьми. – Вінниця-Київ, 2003. – 906 с.
3. Пропедевтическая педиатрия. Учебник для студентов высших медицинских учебных заведений/Под редакцией акад. НАМН Украины, проф. В.Г. Майданника.- Винница: Нова книга, 2017.-888 с.
4. Nelson textbook 20th Edition by Robert M. Kliegman, MD, Richard E. Behrman, MD, Hal B. Jenson, MD and Bonita F. Stanton, MD.: SAUNDERS

Додаткова:

1. Федорців О.Є, Кінаш М.І. Об'єктивний структурований клінічний іспит з пропедевтики педіатрії. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2011. – 120 с
2. Алгоритм практичних навичок у педіатрії / Навчальний посібник за ред.. проф.. О.Є. Федорців. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2006. – 178 с.
3. Пропедевтика дитячих хвороб / навчальний посібник за редакцією проф. О.Гнатейка. – Львів: Ліга-прес, 2004. – 320 с.
4. Педіатрія/За ред. проф. Тяжкої О.В. – Вінниця: Нова Книга, 2008. – 1096 с.
5. Майданник В.Г., Бутиліна О.В. Клінічна діагностика в педіатрії.- К., Дорадо-Друк, 2012.- 286 с.
6. Практикум з пропедевтичної педіатрії з доглядом за дітьми /За ред. В.Г. Майданника, К.Д. Дуки.- К.: Знання України, 2002.- 356 с.
7. Fisher, Randall G.; Boyce, Thomas G. Moffet's Pediatric Infections Diseases: A Problem Approach, 4 Edition. – 2005.-1054 p.

